

13.2.2012

B7-0071/2012

ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

benyújtva a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseleje nyilatkozatát követően

az eljárási szabályzat 110. cikkének (2) bekezdése alapján

az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 19. ülészakára vonatkozó európai parlamenti álláspontról (2012/2530(RSP))

Laima Liucija Andrikienė, Kinga Gál, Eduard Kukan, Cristian Dan Preda, Marietta Giannakou, Monica Luisa Macovei, László Tókécs, Inese Vaidere, Anne Delvaux, Mario Mauro, Elisabeth Jeggle

a PPE képviselőcsoport nevében

Richard Howitt, Véronique De Keyser, Joanna Senyszyn, Jörg Leichtfried, Ana Gomes, Pino Arlacchi

az S&D képviselőcsoport nevében

Leonidas Donskis, Kristiina Ojula, Metin Kazak, Marielle De Sarnez, Marietje Schaake

az ALDE képviselőcsoport nevében

Barbara Lochbihler, Rui Tavares, Nicole Kiil-Nielsen, Catherine Grèze,

Judith Sargentini
a Verts/ALE képviselőcsoport nevében
Charles Tannock
az ECR képviselőcsoport nevében

Az Európai Parlament állásfoglalása az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 19. ülészakára vonatkozó európai parlamenti álláspontról (2012/2530(RSP))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, valamint az összes ahhoz kapcsolódó emberi jogi ENSZ-egyezményre és azok opcionális jegyzőkönyveire,¹
- tekintettel az Emberi Jogok Európai Egyezményére és az EU Alapjogi Chartájára,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsáról (UNHRC) szóló korábbi állásfoglalásaira, és különösen az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa tizenhatodik ülészakára vonatkozó prioritásokról és a 2011-es felülvizsgálatról szóló, 2011. március 10-i állásfoglalására,
- tekintettel az Európai Parlament Emberi Jogi Albizottságának küldöttségére, amely részt vett a UNHRC tizenhatodik ülészakán Genfben, és arról jelentést nyújtott be az albizottságnak, valamint a Külügyi Bizottság és az Emberi Jogi Albizottság közös küldöttségére, amely részt vett az ENSZ Közgyűlésének 66. ülészakán,
- tekintettel a demokratizálódást támogató uniós külpolitikákról szóló, 2011. július 7-i állásfoglalására²,
- tekintettel a UNHRC-nek az Emberi Jogi Tanács munkáját és működését felülvizsgáló 2011. március 25-i, 15/21. számú állásfoglalására,
- tekintettel „Az EU mint globális szereplő: az Unió szerepe a többoldalú szervezetekben” című május 11-i állásfoglalására,
- tekintettel a UNHRC közelgő hetedik ciklusára, és különösen a 2012. február 27. és március 23. között megrendezendő 19. ülészakára, valamint az egyetemes időszakos felülvizsgálat 2012. folyamán megrendezésre kerülő 13. és 14. ülészakára,
- tekintettel a UNHRC korábbi rendes és rendkívüli üléseire, valamint az egyetemes időszakos felülvizsgálat 2011. decemberében lezárt első ciklusára,
- tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és az Európai Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett „Emberi jogok és demokrácia az Európai Unió külső tevékenységének középpontjában – egy hatékonyabb megközelítés felé” című, 2011. december 12-i közös közleményére (COM(2011)0886),
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkére, 3. cikkének (5) bekezdésére,

¹ Az ENSZ kínzás elleni egyezménye, a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény, a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló ENSZ-egyezmény, a fogyatékkal élők jogairól szóló ENSZ-egyezmény, és minden egyénnek az erőszakos eltüntetéssel szembeni védelméről szóló nemzetközi egyezmény.

² Elfogadott szövegek, P7_TA-PROV(2011)0334.

valamint 18., 21., 27., és 47. cikkére,

- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
 - A. mivel az emberi jogok egyetemességének tiszteletben tartása, előmozdítása és védelme az Európai Unió etikai és jogi vívmányainak fontos részét képezi, valamint az európai egység és integritás egyik alapköve¹;
 - B. mivel az EU emberi jogi politikája folyamatos felülvizsgálatának köszönhetően külpolitikája révén az Unió várhatóan aktívabb, koherensebb és hatékonyabb szerepet fog betölteni a világpolitikában;
 - C. mivel az Uniónak és a tagállamoknak politikáikban biztosítaniuk kell az emberi jogok tiszteletben tartását annak érdekében, hogy a kül- és belpolitika közötti koherencia fokozódjon, és ezáltal az EU hitelessége nagyobb legyen az ENSZ Emberi Jogi Tanácsánál;
 - D. mivel valamennyi nemzetközi szereplőnek azon kell dolgoznia, hogy felszámolják a kettős mércéket, és az emberi jogi kérdések megvitatása során elkerüljék a szelektivitást és az átpolitizálást,
 - E. mivel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa az egyetemes emberi jogokra specializálódott egyedülálló testület, valamint az ENSZ rendszerén belül az emberi jogokkal foglalkozó speciális fórum; mivel az Emberi Jogi Tanácsot azzal a jelentős feladattal bízták meg, hogy az egész világon támogassa az emberi jogok előmozdítását, védelmét és tiszteletben tartását;
 - F. mivel a Közgyűlés harmadik bizottságában és az ENSZ Emberi Jogi Tanácsában az ENSZ Biztonsági Tanácsán belüli vita kapcsán folyó munka eredményeit figyelembe kell venni;
 - G. mivel az Európai Parlament Emberi Jogi Albizottságának küldöttsége részt fog venni a UNHRC tizenkilencedik, genfi ülészakán, ahogyan az elmúlt években is részt vett a UNHRC ülésein;
1. tudomásul veszi, hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 19. ülésén folyamatosan előtérbe kerülnek az uniós prioritások, és üdvözli, hogy Burma/Mianmar, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság (KNDK), Szíria, Líbia és Irán kérdését kiemelten kezelik;
 2. üdvözli, hogy a 19. rendes ülészak napirendjén szerepelnek többek között az emberi jogok általános érvényesítésére, az internet kifejezési szabadságára, a vallás, a hit és a lelkiismeret szabadságára, a szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetésre és erőszakra, a nemi identitásra, a HIV/AIDS kapcsán az emberi jogokra, valamint a kisebbségek jogairól szóló nyilatkozatra vonatkozó megbeszélések, valamint a gyermekek jogairól, a kínzásról, a terrorizmus elleni fellépésről, az eltűnésekről és az önkényes fogva tartásokról szóló átfogó megbeszélések; felhívja a tagállamokat, hogy építő jelleggel vegyenek részt ezekben a vitákban, és tegyék egyértelművé, hogy az egyetemes és oszthatatlan emberi jogok a szexuális irányultságra és a nemi tudatra tekintet nélkül

¹ Az EUSZ 2.cikke, 3. cikkének (5) bekezdése és 6. cikke.

mindenkit megilletnek;

3. üdvözli, hogy az ülészakon jelölteket állítanak a demokratikus és méltányos nemzetközi rend előmozdításával foglalkozó független szakértők, továbbá az igazság, az igazságszolgáltatás, a kártérítés és a meg nem ismétlődési garanciák előmozdításával foglalkozó különelőadó, a szíriai emberi jogi helyzettel foglalkozó különelőadó és a szudáni emberi jogi helyzettel foglalkozó független szakértő szerepének betöltésére; várja a különelőadók által a többek között a KNDK-ban, Iránban és Burmában/Mianmarban tapasztalható emberi jogi helyzetről, valamint a kínzások és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetések, az emberi jogi jogvédők helyzete, illetve a vallás- és hitbéli szabadság tárgyában benyújtandó jelentéseket; felszólítja a tagállamokat, hogy tevékenyen járuljanak hozzá ezen eszmecserekhöz;

Az Emberi Jogi Tanács tevékenysége

4. üdvözli, hogy munkája során az ENSZ egyre nagyobb hangsúlyt fektet az emberi jogok általános érvényesítésére, amelyre példa többek között az, hogy egyre több meghallgatás folyik az ENSZ emberi jogi főbiztosa kabinetjének biztonsági tanácsa előtt – többek között a főtitkár-helyettesi szinten remekül irányított New York-i irodában –, illetve hogy – amint azt a felülvizsgálat megállapításai előírják – a UNHRC évente vitafórumot rendez az ENSZ-ügynökségek és -alapok irányító testületei vezetősége és titkársága részvételével; nyomatékosan ösztönzi az ENSZ Biztonsági Tanácsában résztvevő országokat, hogy rendszeresebben kérjenek tájékoztatást az Emberi Jogi Tanácstól annak érdekében, hogy a Biztonsági Tanács által kezelt számos konfliktus hátterében meghúzódó emberi jogi jogsértésekre hatékonyabb választ lehessen adni;
5. ismételten felhívja az Unió tagállamait, hogy tevékenyen forduljanak szembe minden olyan kísérlettel, amelynek célja az emberi jogok egyetemességének, oszthatatlanságának és egymástól való függésének megkérdőjelezése, valamint hogy határozottan ösztönözzék az ENSZ Emberi Jogi Tanácsát arra, hogy egyenlő figyelemben részesítsék a bármely – például nem, faj, kor, szexuális irányultság, vallás vagy hit alapján történő – megkülönböztetés minden formáját; úgy véli, hogy a 2011. június 17-i A/HRC/RES/17/19. számú, az emberi jogokról, a szexuális irányultságról és a nemi identitásról szóló állásfoglalást kézzelfogható és hosszú távú intézkedéseknek kell követnie;
6. ismételten felhívja az uniós tagállamokat, hogy továbbra is mutassanak példát azzal, hogy támogatják az Emberi Jogi Tanács munkájának egyetemlegességét, konkrétan azáltal, hogy ratifikálják az általa elfogadott nemzetközi emberi jogi egyezményeket; sajnálatának ad hangot különösen amiatt, hogy egyetlen uniós tagállam sem ratifikálta a vendégmunkások és családtagjaik jogainak védelméről szóló nemzetközi egyezményt, és hogy több tagállam nem fogadta még el/nem ratifikálta a személyeknek az erőszakos eltüntetéssel szembeni védelméről szóló egyezményt, valamint hogy csak egy tagállam ratifikálta a gazdasági, szociális és kulturális jogok nemzetközi egyezségokmányát, és ismételten felhívja a tagállamokat, hogy ratifikálják ezen egyezményeket;
7. a csekély fejlődés ellenére továbbra is aggódik a „blokkok politikája” miatt, ami időközönként még mindig meghatározó jellegű, és befolyásolja, hogy mely országok és helyzetek kerülnek a UNHRC látóterébe, ami által tekintélye és hitelessége csorbát

szenved;

8. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a felülvizsgálati folyamat nem eredményezte azt, hogy a tagsági feltételeket szorosabban hozzáigazították volna az emberi jogi elkötelezettséghez és mutatókhoz; megismétli felhívását, hogy a helyi csoportoknak választásokon kell megmérettetniük magukat, és javasolja, hogy az EU és tagállamai járjanak elő jó példával, továbbá határozottan álljanak ki a regionális csoportok által folytatott azon gyakorlat ellen, hogy „tisztá lappal” indulnak a választásokon;

Emberi jogi jogsértések az Arab Tavasz országaiban

9. tudomásul veszi Líbia tagságát a UNFRC-ben, és ösztönzi az ország újraintegrációját; sajnálatának ad hangot azonban amiatt, hogy nem ragadták meg az alkalmat arra, hogy a beválasztáshoz szükséges alapfeltételeken alapuló szigorú és átlátható feltételeket írjanak elő a felfüggesztett tagság visszaállítására; sürgeti a UNHRC-t, hogy a későbbiekre nézve állítsa össze e feltételek listáját annak érdekében, hogy egy állam UNHRC-tagságra való, az emberi jogi mutatókon alapuló alkalmasságát következetes módon meg lehessen állapítani;
10. üdvözli a líbiai független nemzeti vizsgálóbizottság a 15. rendkívüli ülés eredményeit követően 2011 szeptemberében a UNHRC-nek benyújtott első jelentését; javasolja, hogy mandátumát hosszabbítsák meg, és várja a 19. ülészenzen benyújtandó végleges írásos jelentést; ösztönzi, hogy a vizsgálóbizottság ajánlásait hajtsák végre, és határozottan támogatja, hogy az mindenre kiterjedő, pártatlan és nyilvános, az igazságszolgáltatási eljárásokat maradéktalanul tiszteletben tartó vizsgálatot követeljen a nemzetközi emberi jogok és a nemzetközi humanitárius jogok a konfliktus során történő feltételezett megsértése miatt, tekintet nélkül arra, hogy a jogsértést ki követte el; úgy véli, hogy a líbiai emberi jogi helyzet továbbra is aggodalomra ad okot, különösen ami a fogvatartási feltételeket és a milícia által fogva tartott személyekkel való bánásmódot illeti, mivel az ideiglenes kormánynak nincs hatalma e szerveződések felett; a nemzetközi közösség nem szűnő éberségét és segítségét kéri, amint arra az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2012. január 25-i ülésén az emberi jogi főbiztos is felszólított;
11. a leghatározottabban elítéli, hogy a szíriai rezsím brutálisan elnyomja népét és szisztematikusan megsérti az emberi jogokat, ideértve a gyermekek jogait is, és felhívja a szíriai hatóságokat, hogy a békés és demokratikus átmenet biztosítása érdekében azonnal hagyjanak fel az erőszakkal, és tegyenek eleget nemzetközi emberi jogi kötelezettségeiknek;
12. üdvözli, hogy az Egyesült Államok, Lengyelország és az EU kezdeményezésére megrendezésre került a szíriai emberi jogi helyzetnek szentelt 16., 17. és 18. rendkívüli ülészenzak; támogatja a novemberi jelentés ajánlásait, és várja, hogy annak folytatását a 19. ülészenzakon ismertessék, és arról interaktív párbeszédet folytassanak;
13. üdvözli azt a határozatot, hogy a vizsgálóbizottság mandátumának lejártát követően különöladót bízzanak meg a szíriai emberi jogi helyzet nyomon követése céljából; teljes körű támogatásáról biztosítja a vizsgálóbizottságot, a főbiztost és a speciális eljárásokkal

foglalkozó összes megbízottat, amennyiben felszólították a szíriai hatóságokat, hogy a teljes elszámoltathatóság érvényesítése és a büntethetlenség elkerülése érdekében mindenre kiterjedően működjenek együtt a vizsgálatok során; üdvözli Catherine Ashton, az Unió főképviseletje/alelnöke és a tagállamok annak érdekében tett diplomáciai erőfeszítéseit, hogy Kína és Oroszország hozzájáruljon a Szíriáról szóló állásfoglalás késlekedés nélküli elfogadásához; mélységesen sajnálja, hogy az Orosz Föderáció és Kína ismételt vétója miatt a Biztonsági Tanács nem tudott eleget tenni az arab liga arra irányuló kérésének, hogy Szíriát kérjék fel egy átfogó, erőszakmentes politikai átalakulás levezénylésére;

14. ismételten hangot ad a bahreini emberi jogi helyzet miatti aggodalmának, és felszólítja az uniós tagállamokat, hogy tegyenek erőfeszítéseket annak érdekében, hogy a UNHRC égisze alatt állásfoglalást fogadjanak el a bahreini emberi jogi helyzetről; hangsúlyozza, hogy a UNHRC-nek foglalkoznia kell a 2011-es kormányellenes tüntetések után Yemenben kialakult büntethetlenségi helyzettel, és úgy véli, hogy az amnesztia sérti a nemzetközi emberi jogi rendelkezéseket, mivel lehetlenné teszi azon személyek bíróság elé állítását, akik esetleg emberiség elleni bűntettekért, népiirtásért, háborús bűnökért és súlyos emberi jogi jogsértésekért felelősek;
15. üdvözli az ENSZ emberi jogi biztosának, Navi Pillay-nak a 2011-es év során tett kijelentéseit, amelyekben sürgeti az egyiptomi hatóságokat, hogy vessenek véget a tahrir-téri és az ország egyéb térségeiben található tiltakozók ellen bevetett túlzott és brutális erőszaknak, az indokolatlan könnygáz, gumitöltet- és éleslőszer-használatnak, és amelyben független vizsgálat indítására szólít fel a tüntetések és megmozdulások kapcsán;
16. felhívja az Uniót és a tagállamokat, hogy az Algériára vonatkozó egyetemes időszakos felülvizsgálat második ciklusa során összpontosítsanak az erőszakos eltűnésekre, és világítsanak rá arra, hogy Algéria nem követi az egyezmény részes felei által benyújtott ajánlásokat; e tekintetben célzott nyomon követő mechanizmus felállítására szólít fel; felszólítja ugyanakkor az EU-t és a tagállamokat, hogy adjanak hangot a közelmúltban elfogadott öt törvény, és különösen a restriktív jellegű társulási törvény és a nőkre vonatkozó, megkülönböztető jellegű törvény miatti súlyos aggályaiknak;
17. hangsúlyozza, hogy nemzetközi megfigyelőkre van szükség a nyugat-szaharai helyzet nyomon követése érdekében, amely feladatot többek között a UNHRC különelődői is végezhetnének;

Egyéb kérdések

18. üdvözli az Iráni Iszlám Köztársaságban tapasztalható emberi jogi helyzettel foglalkozó különelődő kinevezésére irányuló határozatot; üdvözli az UNGA harmadik bizottságához kinevezett különelődő által ismertett időközi jelentést, és számít arra, hogy a jelentést a 19. ülészen tárgyalni fogják; sürgeti az iráni hatóságokat, hogy működjenek együtt a különelődővel a vizsgálatok során, többek között azáltal, hogy lehetővé teszik az országba való bejutást; az aggasztó iráni emberi jogi helyzet tükrében felhív a különelődő mandátumának meghosszabbítására;
19. elismerően szól a KNDK-ban és Burmában/Mianmarban tapasztalható emberi jogi helyzettel foglalkozó különelődők mandátumuk során bizonyított folyamatos

elkötelezettségét, és mandátumuk meghosszabbítására szólít fel; üdvözli a Burmában/Mianmarban tapasztalható pozitív változásokat, amennyiben az ország nagyobb hajlandóságot mutat a speciális eljárásoknak való megfelelésre, és megismétli felhívását, hogy engedjenek szabadon minden, meggyőződése miatt bebörtönzött személyt, és hozzanak konkrét intézkedéseket a büntethetlenség elleni fellépés érdekében Burmában, különös tekintettel az etnikai közösségekben elkövetett emberiség elleni bűntettekre;

20. ismételten felszólítja a főképviselőt/alelnököt és az uniós tagállamokat, hogy alakítsanak ki határozott közös uniós álláspontot a gázai konfliktusról készült tényfeltáró jelentés folytatásaként, és követeljék nyilvánosan az ajánlások végrehajtását, valamint a nemzetközi jog megsértéséért való – független, pártatlan, átlátható és hatékony vizsgálaton alapuló – felelősségre vonást, tekintet nélkül arra, hogy ki volt az elkövető;
21. támogatja az elefántparti emberi jogi helyzetet vizsgáló független szakértő megbízását a vizsgálóbizottság által adott ajánlások végrehajtásának nyomon követése céljából, valamint várja a szakértő jelentéséről szóló, a 19. ülészakon sorra kerülő vitát;
22. hangsúlyozza, hogy további erőfeszítéseket kell tenni a Sri Lanka-i elszámoltathatósági folyamat erősítése érdekében, és továbbra is követelni kell az összes bűncselekményt kivizsgáló ENSZ-bizottság felállítását, ahogy az ENSZ-főtitkár Sri Lankával foglalkozó szakértői bizottsága is javasolta; felkéri a Sri Lanka-i kormányt, hogy hívja meg az ENSZ szólás- és vélemény szabadsághoz való jog előmozdításával és védelmével foglalkozó különleges előadóját;
23. elismeri az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának Hivatala által végzett munkát a Kongói Demokratikus Köztársaság (KDK) emberi jogi helyzetének vonatkozásában, és hangsúlyozza, hogy újra meg kell bízni egy független szakértőt a KDK emberi jogi helyzetének nyomon követésével, és kapcsolatba kell lépni a hatóságokkal a nemzetközi emberi jogi mechanizmusok által tett ajánlások végrehajtása tekintetében;
24. kéri, hogy az EU delegációja és az uniós tagállamok igyekezzenek elérni, hogy az Emberi Jogi Tanács hozzon határozatot Eritreáról, tekintettel az országban a vélemény szabadság, a vallásszabadság vagy a hit szabadsága és a lelkiismereti szabadság terén uralkodó kiábrándító és egyre romló helyzetre;
25. üdvözli az ENSZ emberi jogi főbiztosának jelentését az afganisztáni helyzetről, amely annak a munkának az eredménye, amelyet hivatala az UNAMA keretében végez; felszólítja az uniós tagállamokat, hogy nyilvánosan támogassák, és vitassák meg a jelentést, támogatva a benne foglalt ajánlásokat, amelyek a jogállamiság megerősítésére, a büntethetlenség elleni küzdelemre, a nők jogaira és az afgán emberi jogi intézmény munkájára vonatkoznak; támogatja az afganisztáni emberi jogi helyzettel foglalkozó különelőadó hivatalának létrehozatalát;
26. megjegyzi, hogy a védelem felelőssége (Responsibility to Protect – R2P) koncepciója sikeres volt az ENSZ testületekben, például az ENSZ Biztonsági Tanácsában, az ENSZ-közgyűlésben és az ENSZ Emberi Jogi Tanácsában; hangsúlyozza, hogy az R2P átfogó koncepció, amely több a pusztán katonai beavatkozásnál; tudomásul veszi, hogy egy új

értelmezés van kialakulóban („felelősségvállalás védelmezés során”), amelyet néhány BRICS-ország, különösen Brazília kezdeményezett a líbiai válság után; bátorítja a további vitát arról, hogy az ENSZ szervei, különösen a Biztonsági Tanács hogyan alkalmazhatná ezt a koncepciót, fokozott együttműködést biztosítva a tagállamok között a válsággal szemben; különösen hangsúlyozza a Nemzetközi Büntetőbíróság, különösen annak vádhatósága megelőzésben játszott szerepét, továbbá e tekintetben a Nemzetközi Büntetőbírósághoz való folyamodás megalapozását az ENSZ Biztonsági Tanácsán keresztül;

27. hangsúlyozza a kínai emberi jogi helyzet nemzetközi nyomon követésének szükségességét, és felszólítja az uniós tagállamokat, hogy jelentős és kézzel fogható eredmények elérése érdekében tevékenyen vegyenek részt kialakításában, tekintettel arra, hogy sikertelennek bizonyult az EU és Kína közötti emberi jogi párbeszéd;
28. újra megfogalmazza, hogy a gondolat, a lelkiismeret szabadsága és a vallásszabadság, ideértve a vallás vagy hit feladásának vagy megváltoztatásának szabadságát is, alapvető emberi jog; nagyra tartja az ENSZ-nek a vallás és a meggyőződés szabadságával foglalkozó különelődője által végzett munkát, és fájjalja, hogy a világon sok embert és közösséget – például a tibeti közösséget is – megfosztanak ettől a jogtól;
29. elítéli a japán igazságügy-miniszter legutóbbi kijelentését a halálbüntetés alkalmazásának lehetséges visszaállításáról; üdvözli Mongólia 2012. január 25-i döntését a halálbüntetés eltörléséről, amely a halálbüntetés alkalmazásának 2010 januárja óta tartó moratóriumát követi, továbbá bátorítja az ENSZ Emberi Jogi Tanácsát és az ENSZ-közgyűlést, hogy folytassa erőfeszítéseit, hogy az egész világon vezessenek be moratóriumot a halálbüntetésre és töröljék el;
30. üdvözli a guatemalai parlament döntését, amelynek értelmében ratifikálják a Római Statútumot;
31. üdvözli a nemek közötti egyenlőség kérdésével foglalkozó ENSZ-szervezet (UN Women) munkáját, amely nyilvánvalóan hatással van a „pekingi vívmányok”, többek között a szexuális és reprodukciós jogok végrehajtására és védelmére, továbbá az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nők békében és biztonságban játszott szerepéről szóló, 1325. számú határozatának végrehajtására, amelyek mind kulcsfontosságú kérdések az EU számára;

Egyetemes időszakos felülvizsgálat

32. üdvözli az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa által készített felülvizsgálatban szereplő megerősítését annak, hogy az egyetemes időszakos felülvizsgálat második ciklusának középpontjába többek között az első ciklus elfogadott ajánlásainak végrehajtását kell állítani, de hangsúlyozza, hogy azokat az ajánlásokat sem kell kizárni a folyamatból, amelyeket a felülvizsgálat tárgyát képező állam nem fogadott el; felszólítja az egyetemes időszakos felülvizsgálatban részt vevő államokat, hogy a harmadik országok értékelését különösen az ENSZ-egyezmény alapján létrehozott testületek ajánlásai és a különleges eljárások nyomon követésére és végrehajtására összpontosítsák, ezen értékes szakértői hozzájárulások számára nyújtott jelentős politikai támogatásként;

33. bátorítja az uniós tagállamokat, hogy adjanak technikai segítséget az egyetemes időszakos felülvizsgálat ajánlásainak végrehajtásához, összhangban az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának intézményépítő csomagjában vállalt kötelezettségekkel és a felülvizsgálati folyamat kimenetelével; rámutat az egyetemes időszakos felülvizsgálat részét képező, a végrehajtáshoz pénzügyi és technikai segítséget biztosító önkéntes alapra, amely e tekintetben hasznos eszköz, valamint bátorítja a többi tagállamot, hogy kövessék a brit és a német példát és járuljanak hozzá az alaphoz;
34. úgy véli, hogy az EU-nak törekednie kell az egyetemes időszakos felülvizsgálati folyamat tekintélyének növelésére oly módon, hogy az ENSZ-tagállamokkal folytatott kétoldalú és többoldalú párbeszédbe beilleszti az ajánlásokat;
35. üdvözli, hogy a párizsi elveknek megfelelően nagyobb szerep jut a nemzeti emberi jogi intézményeknek, amelyek most jogosultak arra, hogy a felülvizsgálat tárgyát képező állam után azonnal felszólaljanak az egyetemes időszakos felülvizsgálat eredményeinek a plenáris ülés által történő elfogadása során; újra megfogalmazza, hogy támogatja az emberi jogi nem kormányzati szervezetek és a tágabb civil társadalom, valamint a szakértők bevonását az egyetemes időszakos felülvizsgálatba;
36. üdvözli, hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa felülvizsgálatának eredménye előirányozza az elfogadott ajánlásokat követő intézkedések önkéntes félidős aktualizálásának benyújtását, és bátorítja az uniós tagállamokat, hogy járjanak elől jó példával;

Különleges eljárások

37. újra kijelenti, hogy a különleges eljárások képezik az ENSZ emberi jogi rendszerének lényegét, és hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának hitelessége és eredményessége az eljárások teljes végrehajtásától és a Tanács és a megbízottak közötti együttműködéstől függ;
38. üdvözli, hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának felülvizsgálati folyamata megerősítette a megbízottak integritását és függetlenségét az eljárások alapvető jellemzőiként;
39. üdvözli az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának felülvizsgálatában vállalt intézkedéseket, amelyek célja, hogy a megbízottak kiválasztásának és kinevezésének folyamatát átláthatóbbá tegyék; üdvözli továbbá, hogy a párizsi elveket tiszteletben tartó nemzeti emberi jogi intézmények nagyobb szerepet játszanak e kiválasztási folyamatban;
40. sajnálatának ad hangot, hogy a különleges eljárások korai figyelmeztető képességét nem erősítették tovább azzal, hogy rendelkezésre bocsátanak egy olyan mechanizmust, amely lehetővé teszi egy adott helyzetnek az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa részéről történő automatikus vizsgálatát; sajnálatának ad hangot, hogy nem áll rendelkezésre mechanizmus a különleges eljárások ajánlásai végrehajtásának nyomon követésére;

Az EU részvétele

41. üdvözli az EIDHR-alapok bejelentett növelését, és hangsúlyozza ezeket a járulékos alapokat fel kell használni az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának nyújtott támogatás növelésére is; üdvözli az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának Hivatala számára 2007 óta az

EIDHR-en keresztül nyújtott pénzügyi hozzájárulást; úgy véli, hogy a legutóbbi időkben jelentkező új kihívások kiterjedésére tekintettel a Bizottságnak esetleg növelnie kellene éves hozzájárulását;

42. megismétli, hogy szilárdan támogatja az EU aktív részvételét az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának munkájában, határozatok társfinanszírozásán, nyilatkozatok kibocsátásán, valamint az interaktív párbeszédekben és vitákban való részvételén keresztül;
43. újra felszólítja az EU-t és tagállamait az emberi jogok belső politikákban való teljes mértékű tiszteletben tartására annak érdekében, hogy ne jöjjön létre kettős mérce, és erősödjön a belső és a külső politikák közötti következetesség, és hogy nemzetközi szinten fokozzák erkölcsi tekintélyüket; felszólítja Ashton bárónő, főképviseelő/alelnököt, hogy foglalkozzon az uniós vállalatok az Unión kívüli emberi jogi jogsértésekben való bűnrészességével, valamint dolgozza ki a szankciórendszer ezen vállalatokkal szembeni végrehajtását, vagy legalább kövesse nyomon az ilyen eseteket, és gondoskodjon arról, hogy e vállalatok ne jussanak uniós támogatásokhoz, vagy az EKSZ-től ne kapjanak semmilyen segítséget;
44. újra hangsúlyozza a szilárd, közös uniós álláspontok kialakításának elsőrendű fontosságát az EU és a tagállamok kollektív súlyának kihasználása érdekében; e tekintetben tudomásul veszi a Tanács Emberi Jogi Munkacsoportja (COHOM) kapacitásának növelését és a kulcsfontosságú prioritások megállapítására irányuló erőfeszítéseket, valamint az arra irányuló erőfeszítéseket, hogy egyértelmű munkamegosztás jöjjön létre, amelyeknek segítségével nő a régiókon átívelő hatótávolság és erősödik az együttműködés, és lobbitevékenység folytatható minden mérsékelt állam körében, ideértve Genf és New York között; üdvözlözi, hogy a COHOM székhelye de facto Brüsszelben van és az arra irányuló javaslatot is, hogy évente tartson ülést Genfben; támogatja az arra irányuló erőfeszítéseket, hogy „sok hangon egységes üzenet” érvényesüljön, de helyteleníti, hogy a közös alapvetés keresése túl gyakran a legkisebb közös nevező elfogadásához vezet, különösen a végleges tanácsi következtetések esetében, és felszólítja a bátrabb és nagyra törőbb fellépésre; ezzel összefüggésben bátorítja az EKSZ-t, különösen az EU genfi és New York-i küldöttségét, hogy megfelelő időben tartott tartalmas konzultációk alapján fokozza koherenciáját és az EU fellépésének láthatóságát, hogy növelje hitelességét a világban;
45. üdvözlözi a főképviseelő/alelnök arra vonatkozó elkötelezettségét, hogy éves megközelítést dolgozzon ki a genfi, valamint a New York-i emberi jogi kérdésekkel kapcsolatos üléseken az ENSZ prioritásainak meghatározásához, és rámutat annak szükségességére, hogy a főképviseelő/alelnök és a humanitárius segélyekkel és polgári védelemmel foglalkozó biztos szorosan együttműködjön, és a hozzájuk tartozó, különösen emberi jogi kérdéseket érintő ügyek szorosan összekapcsolódjanak;
46. üdvözlözi az ENSZ Közgyűlése „Az Európai Unió részvétele az ENSZ munkájában” című, 65/276. számú határozatának elfogadását, amely az Unió által a szervezet emberi jogi munkájában betöltött szerep növelésére irányuló nagyobb erőfeszítések visszafogott kezdetének tekinthető; úgy véli, hogy az EU-nak mostantól erőteljesen ragaszkodnia kell jogai gyakorlásához, és nagyra törő stratégiát kell követnie ENSZ-beli státuszának további erősítése érdekében;

47. üdvözlí az EU és tagállamai által játszott konstruktív szerepet az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának felülvizsgálatában, különösen az Emberi Jogi Főbiztos Hivatala függetlenségének védelme, továbbá a különleges eljárások és az országokénti megbízatások támogatása tekintetében; emlékeztet arra, hogy elegendő támogatást kell biztosítani az Emberi Jogi Főbiztos Hivatala regionális irodáinak fenntartásához;
48. hangsúlyozza, hogy sürgősen javításra szorulnak az EU kapcsolatfelvételi képességei, többek között erős szövetségek kialakításával a kulcsfontosságú regionális partnerekkel és minden mérsékelt állammal, valamint olyan mechanizmussal, amelynek révén megszerezhető a főképviselő/alelnök támogatása a harmadik országok fővárosainak megnyeréséhez;
49. melegen üdvözlí a főképviselő/alelnök 2011. december 13-i, a Parlamenthez intézett nyilatkozatát, amelyben visszautal az EU emberi jogokkal foglalkozó különleges képviselőjének létrehozására vonatkozó, hosszú ideje érvényes parlamenti felhívásra; hangsúlyozza, hogy a megbízatásra szakértőt kell kinevezni, aki bizonyított tapasztalattal rendelkezik az emberi jogok területén; szorgalmazza, hogy a kinevezésre minél előbb kerüljön sor, és megfelelő finanszírozást kapjon annak biztosítása érdekében, hogy a megbízatás véghezvihető legyen;
50. rendkívül sajnálja, hogy Ashton bárónő főképviselő/alelnök nem vesz részt a 19. ülésen; úgy véli, hogy távollétét kedvezőtlen jelként könyvelhetik el arra vonatkozóan, hogy mekkora jelentőséggel bírnak az EU külső fellépésében az emberi jogok, és meghiúsítja azokat a pozitív és konstruktív erőfeszítéseket, amelyeket eddig megtett;
51. megbízza az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 19. ülészakán részt vevő küldöttségét, hogy adjon hangot az ezen állásfoglalásban kifejezésre juttatott aggodalmaknak és véleményeknek; felszólítja a küldöttséget, hogy az ülésről tegyen jelentést az Emberi Jogi Albizottságnak; nélkülözhetetlenül fontosnak tartja, hogy az EP küldöttsége továbbra is részt vegyen az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának vagy az ENSZ Közgyűlésének ülésein;

52. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének/a Bizottság alelnökének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ Biztonsági Tanácsának, az ENSZ főtitkárának, a 66. Közgyűlés elnökének, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa elnökének, az ENSZ emberi jogi főbiztosának és a Külügyi Bizottság által létrehozott EU–ENSZ munkacsoportnak.